25/01/2023

“Το δάκρυ της Παναγίας…Ένας ύμνος για τη Σμύρνη” – Μία θρησκευτική ιστορική παράσταση

/ Παιδεία και Πολιτισμός

Για πρώτη φορά στην Παγκόσμια Ιστορία του θεάτρου η Μητέρα Θεού ενσαρκώνεται στην σκηνή, σε μια καθηλωτική παράσταση, με απόλυτο σεβασμό, από την Γεωργία Ζώη. Πρόκειται για την παράσταση “Το δάκρυ της Παναγίας…Ένας ύμνος για τη Σμύρνη“, σε κείμενο του Θανάση Ν. Σταυρόπουλου και σε σκηνοθεσία του Μενέλαου Τζαβέλλα.

Η Κατερίνα Κόρου συμπρωταγωνιστεί και ερμηνεύει σμυρναίικα τραγούδια και εκκλησιαστικούς ύμνους. Η παράσταση γίνεται υπό την αιγίδα της Γενικής Γραμματείας Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής, της Ιεράς Μητρόπολης Παροναξίας, της Ιεράς Μητρόπολης Γλυφάδας, Ελληνικού, Βούλας, Βουλιαγμένης και Βάρης, Ιεράς Μητρόπολης Σύρου.

Μενέλαος Τζαβέλλας: Ένας φόρος τιμής στα χιλιάδες θύματα από την καταστροφή της μάνας Σμύρνης

"Το θεατρικό αυτό έργο είναι μία πρόταση που συνθέτει δύο τόσο διαφορετικές πτυχές της Ιστορίας. Αυτής του Θείου Δράματος, και συγκεκριμένα την πορεία Του Ιησού προς τον Γολγοθά, και τον μαρτυρικό διωγμό των Ελλήνων, και όχι μόνο, από την πολύπαθη Σμύρνη. Για πρώτη φορά στην παγκόσμια ιστορία του θεάτρου η Μήτηρ Θεού ενσαρκώνεται στην σκηνή, σε μια καθηλωτική παράσταση, με απόλυτο σεβασμό, από μία από τις σημαντικότερες ηθοποιούς της Ελληνικής θεατρικής σκηνής την ***Γεωργία Ζώη****. Η σπουδαία τραγουδοποιός* ***Κατερίνα Κόρου*** *συμπρωταγωνιστεί και ερμηνεύει* ***σμυρναίικα τραγούδια και εκκλησιαστικούς ύμνους***", όπως αναφέρει σε δηλώσεις του ο Μενέλαος Β. Τζαβέλλας.

“Πάντα ήθελα να σκηνοθετήσω μια Θρησκευτική και Ιστορική παράσταση. Έτσι είπα την ιδέα στον συγγραφέα Θανάση Σταυρόπουλο και δημιουργήσαμε την παράσταση μας ΤΟ ΔΑΚΡΥ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ – ΕΝΑΣ ΥΜΝΟΣ ΓΙΑ ΤΗ ΣΜΥΡΝΗ που είναι ***ένας φόρος τιμής στα χιλιάδες θύματα από την καταστροφή της μάνας Σμύρνης****. Μια Ιστορία που 100 χρόνια μετά ζούμε ξανά κοντά μας, δίπλα μας …Λαός που ξεχνάει το παρελθόν του είναι καταδικασμένος να το ξαναζήσει!!”*, είπε χαρακτηριστικά ο κ. Τζαβέλλας.

Θανάσης Σταυρόπουλος: Πέρα από την ιστορικότητα των στιγμών, η Καταστροφή της Σμύρνης εμπεριείχε και μία τρόπο τινά «θρησκευτικότητα»

“Μου ζητήθηκε από τον σκηνοθέτη, Μενέλαο Τζαβέλλα να γράψω ένα ***επετειακό θεατρικό έργο*** *για τα 100 χρόνια από την Καταστροφή της Σμύρνης. Το πρόβλημα που με απασχόλησε ήταν ότι τη θεατρική περίοδο 2022-23, πολλοί συγγραφείς θα καλούντο να γράψουν κάτι ανάλογο.* ***Το θέμα της «Σμύρνης» είναι γνωστό*** *στο Ελληνικό κοινό και έχει παρουσιαστεί με πολλές και*

διαφορετικές μορφές (μελέτες, βιβλίο, μυθιστόρημα, θέατρο κλπ.)”, είπε σε δηλώσεις του ο συγγραφέας του έργου Θανάσης Σταυρόπουλος, και πρόσθεσε:

“Το να γράψω λοιπόν μία παράθεση ιστορικών γεγονότων με το όποιο μυθοπλαστικό πλαίσιο μού ήταν σχεδόν αδιάφορο συγγραφικά. Έπρεπε να αναζητηθεί από εμένα ένας άλλος, κάπως καινούργιος τρόπος για να ειπωθούν τα γεγονότα των ημερών εκείνων. Έτσι κατέληξα σε μία πεποίθηση για τις ημέρες εκείνες, που είχα πάντα. ***Ότι πέρα από την ιστορικότητα των στιγμών, η Καταστροφή της Σμύρνης εμπεριείχε και μία τρόπο τινά «θρησκευτικότητα»****. Επέλεξα λοιπόν να ενσωματώσω σε αυτό το τόσο καθοριστικό γεγονός της νεότερης Ελληνικής Ιστορίας, ένα απείρως σπουδαιότερο. Αυτό της* ***πορείας προς τη Σταύρωση του Θεανθρώπου*** *. Δεν πιστεύω ότι υπάρχει ανθρώπινο δράμα που να μη συμπεριλαμβάνεται, να μην «εσωκλείεται» σε αυτό του Θείου Δράματος. Έτσι δημιουργήθηκε μία θεατρική συνθήκη παρουσιάζοντας τον* ***παραλληλισμό των ζωών και των γεγονότων της Σμύρνης με αυτών των γεγονότων προς τη Σταύρωση”.***

Λίγα λόγια για την παράσταση

Μία γυναίκα, η Ελπίδα, προσπαθεί να βρει τον χαμένο της γιό μέσα στις φλόγες της Σμύρνης. Μία άλλη γυναίκα με έναν νεαρό άντρα της παρουσιάζονται και γίνονται αρωγοί της. Η Ελπίδα δεν μπορεί να κατανοήσει εκείνες τις τραγικές στιγμές που ζει ότι μπροστά της βρίσκονται η Παναγία και ο Άγιος Ιωάννης, ο μαθητής Του. Παρότι εγκλωβισμένη στον προσωπικό της Γολγοθά, η Ελπίδα θα καταλήξει να ακολουθήσει την Παναγία σε ένα διαφορετικό οδοιπορικό όταν πια όλα γύρω της θα είναι χαμένα για την ίδια. Η Παναγία θα της δείξει την Οδό του Μαρτυρίου του Θεανθρώπου προς τον Γολγοθά. Θα της παρουσιάσει την άκρα πικρία της Μητρός μπροστά στο πέρασμα του Υιού της. Εκεί η Ελπίδα θα κατανοήσει ότι το δράμα Του εμπεριέχεται στο προσωπικό δράμα του καθενός μας ξεχωριστά. **Η μεγαλοσύνη της Παναγίας θα της διδάξει ότι η καρτερία και η συγχώρεση είναι αρετές σπουδαιότερες και ισχυρότερες του πόνου**

. Μπροστά από τα μάτια της Ελπίδας θα παρελάσουν πρόσωπα του Θείου Δράματος, αλλά και της Καταστροφής της Σμύρνης. Ο Άγιος Ιωάννης, η Μαρία η Μαγδαληνή, ο Ιούδας, ο Πόντιος Πιλάτος, η Μοιχαλίδα, ο Χρυσόστομος Σμύρνης, ο Νουρεντίν Πασάς, αλλά και απλοί άνθρωποι θα παρουσιαστούν και θα μιλήσουν για τα δρώμενα, ενώ ταυτοχρόνως το υμνολόγιο και τα λόγια των Ευαγγελίων της Εκκλησίας και η προφορική μας παράδοση θα πλαισιώνουν τους λόγους των ηρώων.

Σκοπός της παράστασης

Ο σκοπός της συγκεκριμένης παράστασης δεν είναι άλλος από το να μπορέσει και ο πιο απλός θεατής να προσεγγίσει μία τόσο σημαντική και εξαιρετικά επίκαιρη στιγμή της Ελληνικής Ιστορίας, από μία πλευρά διαφορετική. Η Σμύρνη, όσο και αν ακουστεί κοινότυπο, δεν αποτελεί ουδεμία εξαίρεση από τις υπόλοιπες πόλεις του Ελληνισμού, που στα χρόνια του Οθωμανικού ζυγού υπέστησαν διωγμούς, καταστροφές, σφαγές, εξανδραποδισμούς και υποδουλώσεις. Από τη Βασιλεύουσα έως την πρόσφατη μαρτυρική Κύπρο ο κατάλογος των πόλεων είναι αμέτρητος.

Η παρουσία όμως της χριστιανικής πίστεως και των ιερέων της, υπήρξε αρωγός βασικός και ουσιώδης. Ήταν το στοιχείο αυτό, που μαζί με το φρόνημα του λαού κράτησαν ψηλά την αντοχή, την ελπίδα, την καρτερία και την υπομονή των διωχθέντων. Έτσι λοιπόν, με την παρουσία της στο έργο, η Παναγία, που αντιπροσωπεύει για όλους τους χριστιανούς στη Γη, το μέγιστο παράδειγμα

υπομονής και εγκαρτέρησης, προστρέχει ως η απόλυτη και πανταχού παρούσα, «μάνα», να παρηγορήσει τα παιδιά της. Τα παιδιά της, αυτά που στο πρόσωπο της Ελπίδας, της Σμυρνιάς μάνας, υποφέρουν και στενάζουν την αποφράδα εκείνη ημέρα της Καταστροφής της Σμύρνης.

Η νοητή μεταφορά της Ελπίδας, από την Παναγία και τον Άγιο Ιωάννη, στην Οδό του Μαρτυρίου, υποδεικνύει και επισημαίνει τη μέγιστη στιγμή του ανθρώπινου γένους. Τη στιγμή που ο άνθρωπος ως ελεύθερο ον, κατά Θεού παραχώρηση αλλά και προσωπική επιλογή, αποφασίζει να «σκοτώσει» τον Αθάνατο και Έναν δημιουργό του. Μπροστά λοιπόν σε αυτό το Θείο Δράμα η Ελπίδα κατανοεί ότι η Καταστροφή της Σμύρνης δεν είναι τίποτα άλλο, παρά ακόμα μία τραγική στιγμή της απώλειας της ανθρώπινης αξιοπρέπειας.
Ουσιαστικά θα μπορούσε να πει κανείς ότι είναι μία αναβίωση μετά από τέσσερις αιώνες του Λειτουργικού Δράματος που εμφανίστηκε στο Μεσαίωνα και άκμασε μέχρι και το 16ο αιώνα.

Πρωταγωνιστούν:

ΓΕΩΡΓΙΑ ΖΩΗ
ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΚΟΡΟΥ
ΑΝΝΑ ΜΩΡΑΙΤΟΥ
ΕΥΤΥΧΙΑ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ
ΣΤΑΥΡΟΣ ΒΟΛΚΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΝΙΑΡΧΟΣ
ΠΕΤΡΟΣ ΤΣΑΠΑΛΙΑΡΗΣ (ΧΡΗΣΤΟΣ ΙΝΤΖΕΟΓΛΟΥ βΆ διανομή)
ΙΩΑΝΝΑ ΜΑΡΜΑΡΟΥ (ΕΛΕΝΗ ΜΑΡΜΑΡΟΥ βΆ διανομή)

Εκκλησιαστικοί ύμνοι:

ΣΤΑΥΡΟΣ ΒΟΛΚΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΑ ΖΩΗ
ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΚΟΡΟΥ και
ΠΕΤΡΟΣ ΤΣΑΠΑΛΙΑΡΗΣ (ΧΡΗΣΤΟΣ ΙΝΤΖΕΟΓΛΟΥ βΆ διανομή)

Συντελεστές:

Κείμενο: Θανάσης Ν. Σταυρόπουλος
Σκηνοθεσία: Μενέλαος Β. Τζαβέλλας
Διδασκαλία Εκκλησιαστικών ύμνων: Σταύρος Βόλκος
Βοηθός Σκηνοθέτη: Αρετή Τσιαμπόκαλου
Σκηνογράφος: Παναγιώτης Γάκης
Φωτισμοί: Μενέλαος Β. Τζαβέλλας
Φωτογραφίες: Μάνος Βλαστός
Γραφιστική επιμέλεια αφίσας: Αντιγόνη Παναγιωτοπούλου
Διεύθυνση και Οργάνωση παραγωγής: Μενέλαος Β. Τζαβέλλας
Μουσική Επιμέλεια: Πολυδεύκης Πολυδεύκη
Hair stylist – Makeup artist: Ευσταθία Τζαβέλλα
ΠΑΡΑΓΩΓΗ: Αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία ”ΔΙΩΝΗΣ-ΑΙΝΙΓΜΑ”

Ο Μητροπολίτης Καρυστίας για την παράσταση

Στην παράσταση που πραγματοποιήθηκε στο **Μυλωνοπούλειο ίδρυμα** παρευρέθηκε για πρώτη φορά στα 92 έτη, όπως ομολογεί και ο ίδιος, ο Σεβασμιότατος **Μητροπολίτης Καρυστίας** και Σκύρου κ. Σεραφείμ. Ο Σεβασμιώτατος απηύθυνε συγκινητικό λόγο στο κλείσιμο της παράστασης και ευχαρίστησε όλους για την άριστη ηθοποιία, για την άριστη παρουσίαση, για όλη

την σοβαρή προσέγγιση καθώς το συγκεκριμένο θεατρικό ήταν υψηλού και κυρίως διδακτικού επιπέδου.

Μητροπολίτης Παροναξίας: Η παράσταση αποτελεί ένα Θρησκευτικό γεγονός

"Ένας ΥΜΝΟΣ για την ΠΑΝΑΓΙΑ μας και για την ΣΜΥΡΝΗ. Η παράσταση αποτελεί ένα Θρησκευτικό γεγονός. Μια εμπνευσμένη και καλά κουρδισμένη παράσταση που οδηγεί τον θεατή λέξη προς λέξη ενδοσκοπικά στη λύση του δράματος. Κρατά το κοινό σε μια εγρήγορση η ερμηνεία της κα Γεωργίας Ζώη σε αυτό τον απαιτητικό ρόλο, θαυμάσια. Η στιγμή που κλείνει τα μάτια και ακινητοποιείται μπροστά στον τόσο πόνο που αντικρίζει, κόβει την ανάσα, κάνοντας μας να μην ξέρουμε ποιο θα είναι το ξέσπασμά του και με πόση ένταση η κα Κατερίνα Κόρου μια Μεγάλη Φωνή με πάθος και Σεμνότητα", τόνισε σε δηλώσεις του ο Μητροπολίτης Παροναξίας κ.

Καλλίνικος.

Μητροπολίτης Γλυφάδας: Μια παράσταση που πρέπει να δουν οι νέοι

Για "έκρηξη συναισθημάτων", έκανε λόγο ο Μητροπολίτης Γλυφάδας, Ελληνικού, Βούλας, Βουλιαγμένης και Βάρης κ. Αντώνιος. *"Εξαιρετική παράσταση, άρτια σκηνοθετικά και ερμηνευτικά. Μια παράσταση που πρέπει να δουν οι νέοι για να μαθαίνουν και οι μεγαλύτεροι για να μην ξεχνούν"*, επεσήμανε.

Γιώργος Πατούλης: Συγκίνηση, ευρηματικότητα και δράση

“Μια εξαιρετική παράσταση παρακολούθησα. Με συγκίνηση, ευρηματικότητα και δράση καταφέρνει με τον καλύτερο τρόπο να μεταφέρει την ιστορία της Σμύρνης στο κοινό.
Εύγε σε όλους!”, δήλωσε ο Περιφερειάρχης Αττικής, **Γιώργος Πατούλης**.

Αρχιμανδρίτης Δημήτριος: ΄Υμνοι και Μελωδίες αφιερωμένες στη Μητέρα του Θεού

“΄Υμνοι και Μελωδίες αφιερωμένες στη Μητέρα, τη Μητέρα του Θεού και τη μάνα του καθενός μας την Παναγίας μας. Μια εξαιρετική παράσταση”, είπε ο Αρχιμανδρίτης Δημήτριος.

Βουλευτής Ν. Ηλείας: Οι συγκλονιστικές ερμηνείες καθήλωσαν τον κόσμο

“Μια εξαιρετική παράσταση, αφιερωμένη στα 100 χρόνια από τη Μικρασιατική Καταστροφή. Οι συγκλονιστικές ερμηνείες καθήλωσαν τον κόσμο. Η Σκηνοθεσία της παράστασης από τον Σκηνοθέτη Μενέλαο Τζαβέλλα, με καταγωγή από την Ηλεία, μετέφερε τους θεατές πίσω στο χρόνο ζωντανεύοντας επί σκηνής την ιστορία Σμύρνης και το Θείο Δράμα. Πολλά μπράβο σε όλους τους συντελεστές”, τόνισε η Διονυσία-Θεοδώρα Αυγερινοπούλου βουλευτής Ν. Ηλείας και Πρόεδρος της Ειδικής Μόνιμης Επιτροπής Προστασίας Περιβάλλοντος της Βουλής.

Γεώργιος Κοζυράκης: Θα δείτε που η παράσταση αυτή θα συνεχιστεί για μήνες και μήνες

“Παρακολούθησα την παράσταση “Το δάκρυ της Παναγίας – Ένας ύμνος για τη Σμύρνη” στο θέατρο Αλκμήνη. Όλοι μας συγκινηθήκαμε. Απολύσαμε με την ψυχή μας ένα εξαίρετο κείμενο του Θανάση Σταυρόπουλου, άρτια δομημένο, με σωστά ελληνικά, χωρίς ασυνταξίες, ένα κείμενο που βοηθά τους ηθοποιούς στον μέγιστο βαθμό να αναδείξουν το υποκριτικό τους ταλέντο. Απολαύσαμε επίσης και μια άριστη σκηνοθεσία του Μενέλαου Τζαβέλλα. Και όταν λέω άριστη, εννοώ άριστη! Ίσως η καλύτερή του ως σήμερα. Θα δείτε που η παράσταση αυτή θα συνεχιστεί για μήνες και μήνες. Απολαύσαμε φυσικά και ερμηνείες. Παναγία μου οι ερμηνείες” , υπογράμμισε ο συγγραφέας Γεώργιος Κοζυράκης.

Χρύσα Κατσιματίδου: ***Πρωτότυπη και μοναδική ιστορία, με θρησκευτική πνοή και ύμνους***

“Στην κατάμεστη αίθουσα – ναυαρχίδα του θεάτρου, απολαύσαμε μια διαφορετική προσέγγιση, με κυρίαρχο στοιχείο το μεταφυσικό. Σε παγκόσμια πρώτη, η Δέσποινα των Ουρανών, μαζί με τον αγαπημένο μαθητή του Ιησού, τον Ιωάννη, βρίσκεται στην πρωτεύουσα της Ιωνίας, την Γκιαούρ Ισμίρ, και παρακολουθεί τη ζωή των λαών της, που ζουν μαζί, με χαρές και αγάπη· Έλληνες, Τούρκοι, Λεβαντινοι, Φράγκοι, Αρμένιοι, Εβραίοι.

Λίγο πριν ξεσπάσει η καταστροφή, η φωτιά και ο θάνατος, εκείνη η Παναγία προσπαθεί με στωικότητα, υπομονή, νοιάξιμο, δάκρυ, σιωπή, εγκαρτέρηση, αγκαλιά να βοηθήσει μια άλλη μάνα που χάνει εκεί το παιδί της. Την πείθει να την ακολουθήσει στη δική της δύσκολη διαδρομή, πίσω στην πορεία του γιου της από τα Ιεροσόλυμα ως το όρος των Ελαιών και τη σταύρωσή Του.

Μιλάει στο κοινό για "όλες τις πόλεις που κάηκαν ή θα καούν, επειδή εμείς δεν αγαπάμε τους ανθρώπους και την ειρήνη. Ίσως επειδή δεν αγαπάμε και εμάς τους ίδιους".

Ένα δύσκολο έργο*, από την άποψη των συμβολισμών και της ερμηνείας από την μεριά των ηθοποιών.*

Δύσκολη παράσταση και ένα ακόμα στοίχημα για την κυρία Γεωργία Ζώη, που μας ταξίδεψε, τόσο με την ερμηνεία της όσο και με την απίστευτη φωνή της και στους εκκλησιαστικούς ύμνους. Στον ίδιο τόνο σε φωνή δίπλα της και μαγεία η κυρία Κατερίνα Κόρου. Επίσης, μαγεύτηκα από τη φωνή του "Αποστόλου Ιωάννη".

Πρωτότυπη και μοναδική ιστορία, με θρησκευτική πνοή και ύμνους, που σου αφήνει περιθώρια να σκεφτείς την πορεία των ανθρώπων· για μένα, κυρίως, την πορεία της εξουσίας των ανθρώπων", επεσήμανε η **Χρύσα Κατσιματίδου**, Δημοσιογράφος, Κριτικός Θεάτρου.

Δημητρίου Νικόλαος: Η σκηνοθεσία παντρεύει τη λογική και το συναίσθημα

“Μια εμπνευσμένη και καλά κουρδισμένη παράσταση που οδηγεί τον θεατή λέξη προς λέξη ενδοσκοπικά στη λύση του δράματος. Η σκηνοθεσία παντρεύει τη λογική και το συναίσθημα με τέτοιο τρόπο που λειαίνει αυτό το χάσμα και ταυτόχρονα σχεδόν ***“υποχρεώνει” τους ήρωες να ισορροπούν στην κόψη του*** *. Κρατά το κοινό σε μια εγρήγορση του Η ερμηνεία της Γεωργίας Ζώη σε αυτό τον απαιτητικό ρόλο, θαυμάσια****. Η στιγμή που κλείνει τα μάτια και ακινητοποιείται μπροστά στον τόσο πόνο που αντικρίζει, κόβει την ανάσα*** *, κάνοντας μας να μην ξέρουμε ποιο θα είναι το ξέσπασμά του και με πόση ένταση η Κατερίνα Κόρου μια Μεγάλη Φωνή με πάθος και Σεμνότητα”*, είπε ο Δημητρίου Νικόλαος, Θεατρολόγος.

Χρυσούλα Ζαφειράκη: Θα μείνει για πολύ καιρό χαραγμένη στη μνήμη μας

“ΤΟ ΔΑΚΡΥ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ του Θανάση Σταυροπούλου σε σκηνοθεσία του ταλαντούχου Μενελάου Τζαβέλλα σε έναν ύμνο για τη Σμύρνη, με την καταξιωμένη ηθοποιό Γεωργία Ζώη στην ερμηνεία της Παναγίας, που κρατά το κοινό σε εγρήγορση αυτός ο τόσο απαιτητικός ρόλος, η μεγάλη φωνή της Κατερίνας Κόρου που μας χαρίζει με πάθος και σεμνότητα Σμυρναίικα τραγούδια και εκκλησιαστικούς ύμνους, και όλοι οι υπόλοιποι συντελεστές δίνουν το δικό τους στίγμα για αυτή την παράσταση, ώστε να μας καθηλώσουν και να μείνει για πολύ καιρό χαραγμένη στη μνήμη μας!”, είπε η Χρυσούλα Ζαφειράκη από OpenMind.gr.

Δρ Κωνσταντίνος Μπούρας: Διδάσκει την ενσυναίσθηση ανεξαρτήτως θρησκεύματος και θεολογικών πεποιθήσεων

“Μία παράσταση που πρέπει να δουν όλοι οι μαθητές και σπουδαστές γιατί ΔΙΔΑΣΚΕΙ ΤΗΝ ΕΝΣΥΝΑΙΣΘΗΣΗ ανεξαρτήτως θρησκεύματος και θεολογικών πεποιθήσεων. Παρακολουθώντας την εκπληκτική αυτή παράσταση στο θέατρο «ΑΛΚΜΗΝΗ», θαύμασα:

- *Την **υπερθρησκευτικότητα** τού ποιητικού κειμένου.*
- *Την σεμνή, διακριτική, αποστεωμένη, σχεδόν **βυζαντινή σκηνοθεσία,** που φώτιζε τα ουσιώδη νοήματα και παρέλειπε τα δευτερεύοντα.*
- *Την ερμηνεία τής πολύπειρης Γεωργίας Ζώη στο παν-δύσκολο (σχεδόν αδύνατο) ρόλο της Παναγίας.*
- *Τις ερμηνείες όλων των καλλιτεχνών, που έδωσαν τον καλύτερο εαυτό τους προκειμένου να μας μεταλαμπαδεύσουν την ανιδιοτελή οικουμενική Φιλότητα που συνέχει το σύμπαν (και που πρώτοι οι Ορφικοί κατανόησαν τη θεμελιώδη*

σημασία της στην κοσμική Αρμονία – εκείνη που υποδήλωσε ο Πυθαγόρας, ο Σωκράτης-Πλάτων και άλλοι σοφοί).

*Η **καινοτομία τού χριστιανισμού** (και ειδικά τής ορθοδοξίας) είναι η εισαγωγή τής ανεκτικότητας, της αφέσεως αμαρτιών, της φιλευσπλαχνίας, της φιλανθρωπίας εν τέλει...*

Η καθαγίασις τής μετανοημένης πόρνης είναι κάτι πρωτοφανές για τις μονοθεϊστικές θρησκείες (αν σκεφτούμε πως ακόμα λιθοβολούνται γυναίκες για ασήμαντες αφορμές).

Η αντιμετώπισις τού Ανθρωπίνου Είδους ως ενιαίου και αδιαιρέτου συνόλου είναι μεν προσωκρατική, αλλά στον χριστιανισμό βρίσκει την θεολογική θεμελίωσή της. «Όλα είναι ένα».

Βεβαίως, έχουν πολλά παρεξηγηθεί στην εκλαϊκευσή τους και η κοσμική αντίληψη για την επίσημη θρησκεία έχει έναν χαρακτήρα επιδεικτικό, για να μην πούμε προκλητικό (με όλα εκείνα τα ξόμπλια και τα στολίδια που καταδίκαζε ο Ναζωραίος). Όμως οι άνθρωποι είναι αδύναμα όντα, ατελή, εν εξελίξει, κι έτσι κάθε φορά αναγνωρίζουν τα σύμβολα που έχουν εμπεδώσει. Θα έρθει όμως κάποια στιγμή που θα λατρεύουμε την Υπέρτατη Δύναμη, το Όντως ΌΝ, τον φορέα τής Γνώσεως με όλη την λιτότητα, σεμνότητα, ευλάβεια και απλότητα πού Τού/Τής/Τού αρμόζει.

*Μέχρι τότε όμως, μέχρι να γίνει **Μία Οικουμενική και Μοναδική Εκκλησία** (πλαισιωμένη από όλους τους Διδασκάλους, τους Προφήτες και τους Αγίους τής Γης), μέχρι τότε θα παραμένουμε στα γνωστά και θα επεκτείνουμε το Επιστητόν έτσι ώστε να προσεγγίζει ολοένα και περισσότερο την αληθή Σοφία. Την Τού Θεού Σοφία, που έχει για κόρες της το συμβολικό τρίδυμο: Πίστις, Αγάπη, Ελπίδα”,* τόνισε ο Δρ Κωνσταντίνος Μπούρας Θεατρολόγος, Μεταφρασιολόγος και Κριτικός.

Γιάννης Κούκου: Ένα μνημόσυνο για όλους εκείνους που χάθηκαν και υπέφεραν

"Τα Παραλιακά – Paraliaka.gr βρέθηκαν σε μια παράσταση ύμνο στην Παναγία, αλλά παράλληλα και ***ένα φόρο τιμής στον πολύπαθο ελληνισμό της Σμύρνης*** *, που υπέστη τα πάνδεινα: καταστροφές, σφαγές, βιασμούς και τελικά εκδιωγμό από τα ευλογημένα εκείνα εδάφη.* ***Η παράσταση είναι γεμάτη από συμβολισμούς,*** *αλλά εκπέμπει και ένα μήνυμα αισιοδοξίας. Δε στέκεται σε μια καταγραφή των κακουχιών, αλλά τονίζει τη στήριξη του λαού από την Εκκλησία και τους κληρικούς, οι οποίοι αδιαμφισβήτητα έπαιξαν καθοριστικό ρόλο στην εμψύχωσή του και στη δύναμη να ανταπεξέλθει στις δραματικές στιγμές, που βίωνε. Έτσι μέσα από τη χριστιανική πίστη έρχεται η ελπίδα.*

Δεν είναι, λοιπόν, τυχαία η επιλογή του ονόματος "Ελπίδα" στη Σμυρνιά μάνα, που μέσα σε όλη αυτή τη δίνη προστατεύει με όλες τις δυνάμεις και με αυτοθυσία το παιδί της! Σίγουρα δεν είναι μόνη της! Έχει την πολύτιμη αρωγή της Παναγίας, της Μητέρας όλων των Χριστιανών, η οποία αποτελεί ***υπόδειγμα υπομονής, πίστης και αφοσίωσης στο Θεό****. Εξαιρετική είναι η μεταφορά της Ελπίδας στο δρόμο του μαρτυρίου του Χριστού. Κατανοεί το δράμα Μητέρας Παναγίας, που παρακολουθεί το μαρτύριο του Γιου της στο δρόμο προς τη Σταύρωση, αφουγκράζεται τις προσευχές του Αγίου Ιωάννη και συνειδητοποιεί το μεγαλείο της Παναγίας, που δέχεται όλο αυτό τον πόνο, για τη σωτηρία όλης της ανθρωπότητας μέσα από την Ανάσταση του Θεανθρώπου!*

Αντιλαμβάνεται πλέον, ότι ακόμα και η ***Μικρασιατική καταστροφή****, με τον τραγικό απολογισμό σε ανθρώπινες ζωές, με τη θηριωδία, τη διάλυση, δεν ήταν παρά μια δοκιμασία και ένας εκμηδενισμός της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, ακριβώς*

όπως έγινε με την απόφαση της εξολόθρευσης του Χριστού από τον άνθρωπο. Η κατάληξη, ωστόσο, είναι ελπιδοφόρα! Η ***συγχώρεση*** *και η σωτηρία δείχνουν το δρόμο για το μέλλον όλων των Χριστιανών.*

Ήταν μια παράσταση, που συγκινεί, αλλά και αφυπνίζει το θεατή. *Ένα* ***μνημόσυνο*** *για όλους εκείνους που χάθηκαν και υπέφεραν σε μια από τις πλέον μελανές σελίδες της ελληνικής ιστορίας. Η ερμηνεία της Γεωργίας Ζώη στον απαιτητικό ρόλο της Παναγίας έγινε με πλήρη σεβασμό, προσεγμένη κινησιολογία και εκφράσεις, που λένε πολύ περισσότερα από το κείμενο!*

Το σκηνικό ήταν λιτό ως όφειλε, ώστε να εστιάσει ο θεατής στην ουσία του έργου, ενώ καθοριστικό ρόλο έπαιξαν οι εναλλαγές των φωτισμών εστιάζοντας στα πρόσωπα και δημιουργώντας μαζί με τους ψαλμούς, που αποδόθηκαν ζωντανά, ***μια κατανυκτική ατμόσφαιρα****. Πρόκειται για μια παράσταση, η οποία χάρη στο ελπιδοφόρο μήνυμά της, μπορεί και επιβάλλεται, θα λέγαμε, να παιχθεί όχι μόνο στα πλαίσια των 100 ετών από μικρασιατική καταστροφή, αλλά και ενόψει του Αγίου Πάσχα. Αξίζουν θερμά συγχαρητήρια σε όλους τους συντελεστές για το άριστο αυτό αποτέλεσμα!"*, επεσήμανε ο Γιάννης Κούκου, Θεατρολόγος.

George Mahi